

13. Postrowće Rufa, wuzwoleneho w Knjezu, tež jeho maćeř, jeho a moju.

14. Postrowće Asynkrita, Flegonta, Hermasa, Patrobasa, Hermea a bratrow, kotřiž su z nimi.

15. Postrowće Filologa a Juliu, Nerea a jeho sotru, a Olympiadu a wšěch swjacych, kotřiž su z nimi.*

16. Postrowće so mjez sobu ze swjatym wokošenjom.* Postrowjeju was wšě zhromadźizny Khrystusowe.

17. Prošu pak was, bratřa, zo byšće kedźbowali na tych, kotřiž rozšćěpjenja a postorki činja přećiwo wučbje, kotruž sće nawukli, a wotkhilejće so wot nich.*

18. Přetož tajcy njeslužba Khrystusej našemu Knjezej, ale swojemu brjučeju;* a ze slódkimi řečemi a khwalenjom zawjeduja wutroby njewinowatych.

19. Přetož waša poslušnosć je do wšěch měst so rozešla. Tohodla wjeselu so nad wami. Ale cheu, zo byšće mudri byli w dobrym a sprosći při złym.*

20. Bóh pokoja pak rozmjeć satana pod wašimi nohami bórzy.* Hnada na-

šeho Knjeza Jězusa Khrystusa budź z wami.

21. Postrowja was Timotheus, mój pomocnik, a Lucius a Jason a Sosipater, moji přiwuzni.*

22. Postrowjam was tež ja Tertius, kiž sym list pisał, w Knjezu.*

23. Postrowja was Kajus,* mój hospodowař, a cyła zhromadźizna. Postrowja was Erastus, měšćanski dokhódnik, a bratr Quartus.

24. Hnada našeho Knjeza Jězusa Khrystusa budź z wami wšěmi. Amen.

25. Tomu pak, kotryž móže was posylnić z pohladom na moje ewangelium a předowanje Jězusa Khrystusa po zjewjenju potajnstwa, wot wěčnych časow zakhowaneho,

26. Nětko pak wozjewjeneho z pismami profetow po přikazni wěčneho Boha k poslušnosći wěry, wšitkim ludam připowědženeho, —

27. Samomu mudremu Bohu (budź khwala) přez Jězusa Khrystusa, kotremuž budź česć a khwala wěki na wěki. Amen.

15. Wo tychle wosobach so ničo wěste njewě, jeno zo bě Rufus syn Symana Cyrenejskeho; hl. Mark. 15, 21. — 16. Grekscy a Romscy postrowjachu so z wokošenjom; pola křesćanow ma wokošenje so stać ze swjatej lubosću. — 17. Tu na kóncu lista napomina Pawoł, zo bychu so tajkich wobarali, kotřiž wopačnu wučbu rozšěrjeju. — 18. t. r. swojemu časnemu wužitkej. — 19. t. r. dobre dyrbiće derje znać, w złych skutkach pak njewědomni być. — 20. Bóh pokoja njech djaboła překory, t. r. wšěch bludnych wučerjow rozmjeće, zo by w romskej wosadze dobra jednota we wěrje wostała. Tuto přeće s. Pawoła je so derje dopjelnilo. — 21. Timotheus, hl. Jap. sk. 16, 1; Lucius, hl. Jap. sk. 13, 1, snadź tón samy; Jason, hl. Jap. sk. 17, 5, snadź tón samy; Sosipater, hl. Jap. sk. 20, 4, snadź ta sama wosoba, kotraž tam so mjenuje Sopater. — 22. Tertius bě list pisał, dokelž Pawoł swoje listy diktowaše. — 23. Pola Kaja Pawoł bydleše. Erastus, hl. Jap. sk. 19, 22; 2. Tim. 4, 20. — 25—27. To je jadriwe skónčenje cyłego lista. S. Pawoł khwali tu z mócnymi słowami Boha za wumóžeński skutk, tamnu hłuboku potajnosć, kotraž bě wot wěčnosće wobzamknjena, ale hišće zamjelčana, nětko pak we ewangeliju Jězusem wšitkim ludam wozjewjena. W pismach profetow bu tale slubjena potajnosć připowědana, a w ewangeliju namaka dopjelnjenje, a w rozšěrjenju ewangelia bu spóznata tež samym pohanam. Za to budź česć a khwala Bohu a Jězusej Khrystusej wěki na wěki.

